

Evo da se i ja malo javim nakon skoro mjesec dana kak traje nastava u Westminsteru!

Moram priznati da je naporno. Ko god veli da nije... ili laže, ili je fazan. Sve predmete imam praktički svaki dan, tak da od nas se stvarno traži kontinuiran rad. Ako jedan dan propustim zadaću, uzalud uopće idem na sat, nema šanse se uspije sve pohvatat, +ocjena iz quizza bi bila katastrofa (svaki sat skoro imamo te 15-minutne ispitice). Naglasak je na samostalnom radu, ali jako puno toga se na satu obradi. U razredu nas na većini satova ima manje od 10, izostanaka skoro pa i nema. Svaki učenik ima svojeg savjetnika-profesora. Moj je Mr. Reeves, profesor engleskog. Simpatičan pedesetogodišnjak koji u slobodno vrijeme izrađuje gitare. Svi su jako pristupačni, prijateljski raspoloženi, spremni pružiti dodatnu pomoć onima kojima treba. Nekih 70% profesora zapravo i živi s nama na kampusu.

Budim se obično oko 7, odem na doručak (sretna sam kaj živim u dormu koji je najbliže svemu, pa za doručak ni ne moram napustit zgradu, a svi satovi su mi na 3 minute od sobe udaljeni), nastava počne u 8.20 i traje do 2.45. Onda imam pauzu do 3.30, a od 3.30 do 5.30 mi traje Dramat - Tech. Radimo na jesenskoj predstavi - Eurydice. Jako je zanimljivo i ekipa mi se sviđa, atmosfera je super opuštena, ali stvarno puno radimo. Nakon toga svi učenici u kampusu imaju večeru s profesorima... Svako ima određen svoj stol, profesora i maturanta s kojima sjedi. Na tim 'svečanim' večerama, svi moramo biti u uniformama... kaj je većini naporno, ali meni je, naravno, zanimljivo. Od 8 do 10 traje study hall. Većinom učim u knjižnici (koja je stvarno prekrasna... ima više od 10 posebnih, odvojenih soba za učenje pa se obično skupi nas jedno 5 i skupa učimo, zbilja se puno više posla tak obavi) u to vrijeme, a od 10 na dalje u sobi jer se svi do 10 moramo check-in-at u svoj dorm.

Cimerica mi je iz Vermonta, savezne države malo sjevernije od Connecticuta, gdi, kako mi je rekao brat od moje host mame, ima više krava nego ljudi. Super igra nogomet, Boston University se zanima za nju baš zbog toga. Ja preko jeseni ne treniram ništa, nego radim na toj predstavi, a onda preko zime budem trenirala plivanje (kaj, naravno, jedva čekam :)). Osim predstave, uključena sam u par školskih klubova, tipa MCU (Multicultural Union - Events & Organisation), the Movement (Poetry Club, da da :D) i SMU (Student Music Organisation).

Prije nekih tjedan dana sam dobila pozivnicu za ASSIST Board of Directors Dinner 7.10. Pozvano nas je par stipendista koji smo blizu Windsor Locksa gdje večera bude održana i rečeno nam je da netko bude dobio 'poseban zadatak' vezan za cijeli program. I 'jupi', jučer sam dobila obavijest da sam ja ta odabrana, tak da budem morala predstaviti predsjednika... imam čitav govor o njemu. Ja i javni govor... ah.

Evo šaljem i svoj prvi esej iz američke povijesti. Dobila sam B-, a komentar je bio:

By the end I get your point - and it is an interesting one - but since it is unclear in the introduction, your paper is hard to follow. You use a lot of sources which is good, but make sure they are incorporated in a way that is effective. I think your writing is too vague and almost "pretty". Be more to the point and straight forward about what you're writing. Eh. Najbolji mi je "too vague and almost 'pretty'" dio.

Dana, 1.listopada 2011.

Jelena Končar